

יהודית אנגלרד
אֶרְאֶה לֹא אֶרְאֶה

בית האמנים ע"ש זריצקי, תל-אביב

Yehudit Englard
I'll See I Won't See

Zaritsky Artists House, Tel-Aviv

יהודית אנגלרד אַרְאָה לַא אַרְאָה

הקטלוג הוצא לרגל שתי תערוכות בשנת 2012
בית האמנים, תל אביב אוצר: אריה ברקוביץ
נמל יפו, תל אביב אוצרת: דניאלה טלמור

עיצוב הקטלוג: סטודיו V
עריכה לשונית: דפנה רוזנבליט
אנגלית: עמוס ריזל, טלי סלואן
תצלומים: יעקב מי אנגלרד, לואיז גרין
הדפסה: חלפי הוצאת ספרי אמנות

תודות: לספיר אורבך ומאיה ברעם ממנהלת נמל יפו
לחי אדיב ראש עיריית הוד השרון

על העטיפה:

אינטגרציה, 2010, שמן על בד, 200x300

המידות נתונות בס"מ

© כל הזכויות שמורות ליהודית אנגלרד

טל': 052-3392351 | yehudit@yehuditenglard.com | www.yehuditenglard.com

יהודית אנגלרד
אַרְאָה לַא אַרְאָה

פתח דבר

השקט והסערה

אריה ברקוביץ

בכדי לאפיין את הסגנון האמנותי הייחודי של יהודית אנגלרד צריך יותר ממלה אחת.

עבודותיה עשויות רבדים, צורות וסמלים המרמזים על נופים אורבאניים, נופים טבעיים ונופי נפש, בעלי השראה רוחנית. עבור יהודית כל ציור הוא הרפתקה. מסע שמתחיל בטבע וממשיך לתוך עצמה פנימה, כמו שואפת את הנופים מן הסביבה הטבעית לתוכה ומיישמת אותם על גבי בדים גדולים, בשכבות צבע חווייתיים.

“אני מקבלת את האנרגיות שלי מבחוץ – מהיקום בו אני מוצאת את השלמות ואת תחושת השלמות הזאת אני מנסה להכניס לדימויים שלי”

יהודית אנגלרד שנולדה בבגדד ועלתה לארץ בגיל 4, היא אוטודידקטית שספגה אמנות כל חייה, ויצאה לאור כרוח סערה ובפרץ יצירתי עשיר. (“זאת היתה תקופה קשה של צנע ומחסור שמאפיין אותה דחיית סיפוקים, אך היה עושר תרבותי בבית הורי, גדלתי לחופש וחינוך ליוזמה ועשייה”). פרק זה בחייה של יהודית, בא לידי ביטוי מאוחר יותר בציוריה האקספרסיביים, שזורמים במקצב דינמי חסר מחיצות ובתחושה של אמת פנימית המקרינה אופטימיות.

יהודית מצליחה ליצור אשליה אגדית באמצעות קומפוזיציות א-סימטריות, משיחות מכחול גדולות, קצב ושילוב צבעים לא צפוי. התערוכה בבית האמנים בתל אביב, מתגבשת לגוף עבודות אורגניות, המובילות את הצופה למסע חווייתי, רוחני עמוק. אמנם, ברוב העבודות ניתן לזהות אלמנטים מוכרים מעולם הטבע והנוף האורבאני, אך אלה רק חלק מתוך המכלול הציורי שרוקם מסכת מסרים מופשטים, ואשר מתחברים יחד לחוויה פנטסטית דרכה מעבירה האמנית רעיונות ותיאורים רגשיים. ניתן לומר כי מקבץ יצירותיה של יהודית אנגלרד מתחבר ליחידה פואטית כנה ועמוקה, הפועלת בקו התפר שבין המוחשי למושגי.

שתי מחשבות, 2009, שמן על בד, 100x100 | Two Thoughts, 2009, Oil on canvas, 100x100

תערוכות יחיד

- 2010 "מקום אחר", בנק דיסקונט לישראל, תל אביב
- 2010 "קונטור", אוניברסיטת מישיגן, אן ארבור, ארה"ב
- 2008 "מרחב אורבני", האופרה הישראלית, המשכן לאמנויות הבמה תל אביב
- 2008 "תפילת אשה", תערוכת יחיד, גלריה על האגם, רעננה
- 2007 "התבוננות", תערוכת יחיד, בית יד לבנים, הוד השרון
- 2007 "תפילה קטנה", תערוכת יחיד, על האגם - רעננה
- 2007 היכל התרבות ראש"צ
- 2007 פייננשיאל גארדיאנס, מגדלי אביב רמת-גן
- 2007 "שערי שלום", בית בלגיה, האוניברסיטה העברית ירושלים
- 2006 "ווחשותוכי", תיאטרון היהלום, ר"ג
- 2006 "מתוך עצמי", גלריה מצפה הימים, ראש פינה
- 2006 "הבחירה שלי", בית אסיה, תל-אביב
- 2006 "קשרים", גלריה לאמנות, עין הוד
- 2006 "פנים עצמי" גלריה "על האגם" רעננה
- 2005 "צבעים בנשמה", גלריה עמליה ארבל, תל אביב
- 2005 "ספק החיים מול סוד הצבע", המשכן לאמנויות הבמה, ירושלים
- 2004 "הקסם שבצבע", גלריה "על האגם" רעננה

פרסים:

ArtBuzz, Grand Prize-"best of Collection"-2010 Edition

אוספים:

- בנק דיסקונט
- בנק לאומי לישראל
- מרכז יצחק רבין
- ביה"ח שיבא, תל-השומר
- Michigan University
- אוספים פרטיים בארץ ובעולם

אַרְאֵה לֹא אַרְאֵה

דניאלה טלמור

”בכוחו של הקו לבנות אמיתות כמו בחוקי הטבע” אומרת יהודית אנגלרד. ההפשטה מבחינתה היא תנועה, כמו איתני הטבע המצויים בתנועה מתמדת, כמו העננים, כמו העצים הגלים והרוח. עבודותיה מנסות לגעת בחיים ובטבע, ולגלות אותם. תהליך היצירה שלה מתחיל ממקום שבו לא רואים דבר, ולאט לאט מתגבש הציור המוגמר. **”אַרְאֵה לֹא אַרְאֵה, אתה אחר, אתה אולי, בסוף כמעט,”** היא ממשיכה ומתארת את הכוח המניע את יצירתה: **”להרגיש, לגעת, לדמין, לחשוף את נבכי הנפש ורוח האשה, את האמת, הרעיונות, התובנות, הניסיון, החושים, החקירה, הניסיון וטעייה, מהמקומות האלה אני צמחתי.”**

שמות יצירותיה המופשטות של אנגלרד מדברים בעד עצמם: **”תקווה”, “מחווה”, “אינטגרציה”, “איזון”, “ברכה”, “תפילה”, “אחרי הסערה”, “הכרה”, “להכיל”, “קול קורא”, “אי-ודאות”, “מחווה”, “בדידות” ו”מחאה לאיזון”**. שם העבודה מגלם את הרגש שמילא את האמנית בעת יצירתה.

העבודה **”כאב”**, העוסקת בשכול, מציגה שטח אדום גדול ודומיננטי הנובע מתוך שמים שחורים ומאיימים ונמשך בניזילות עד לקרקעית זעירה ובהירה, שמבעד לה מבצבץ צבע לבן ועליו פס כחול, אופטימי כהבטחה.

בעבודה גדולת הממדים ששמה **”אינטגרציה”**, המופיעה גם על כריכת הקטלוג, נראה כתם אדום-כתום הממלא את רוב שטח היצירה, ומשדר אנרגיית חיים כמו הדם הזורם בגופנו. לצדו מופיע כתם של חושך בצבע כחול כהה פרוסי, המזכיר כי במציאות הדברים המשמעותיים באים ממקום של קושי. ממעל חוסים שמים תכולים המחפים על פסים רחבים לבנים, המדמים בניינים, ואל תחתית היצירה מזדחל משטח של אדמה וחול. שם היצירה מבקש להתריס נגד ביטול האינטגרציה בבתי הספר, נגד הרשויות שלא השכילו להבין כי החללה אינה מושגת מיד, ומיהרו לבטל פרויקט חיובי שהיה יכול לחזק מעט את השכבות החלשות בחברה.

אנגלרד מספרת כי את האנרגיה שלה היא שואבת מלמעלה, ולכן ברוב עבודותיה היא מציירת שמים. היא מספרת על מנהגה להתבונן בעננים מתוך שאיפה להכיל בעבודותיה את האנרגיה של היקום, את החיבור עם הטבע הנובע ממקום של חבר וצמיחה, כמו עץ החיים. בציור **”זיכרונות 3”** השמים והאדמה לבנים כמעט, ובתווך מופיע כתם כהה, כמעט שחור, המבטא אובדן, כשלצדו כתם צהוב, בהיר וחס של תקווה, המבטא את הצורך להמשיך קדימה על אף הקושי ואי הוודאות השורים תמיד. רוח דומה מבטאת גם העבודה **”בשחור”**.

שם הציור **”חתיכה של שמים”** לקוח מתוך כותרת שיר של לאה גולדברג. במקור נולד הציור מתוך קו קטן שהאמנית ביקשה לרשום על כדור הארץ. הציור שחור ברובו למעט חלקו הבהיר התחתון, ומשמאל נראה אדם המטפס על סולם כשהוא נוחש להגיע ולגעת בחתיכת שמים. הציור **”לשנות מציאות”** נוצר בהלך רוח דומה. צידו השמאלי, הכהה, מסמל את המציאות, ובצדו הימני, הבהיר יותר, משנה האמנית את המציאות וממציאה אותה מחדש. בדרך זו היא מביאה אל תוך החושך והקושי את האור. הציור **”בדידות”** מבטא את מצבו הקיומי של האמן.

האינטואיטיביות המושלת בציוריה של יהודית אנגלרד יוצרת את התחושה שהאינטנסטיביות טורפת אצלה את החיים כשהיא נפרשת על מנעד של רגשות וחוויות תת הכרתיות. למרות האקספרסיביות הרבה שלהם, ציוריה ניחנים באינטימיות רבה ומבטאים טווח רחב של חוויות אנושיות. האמנית נוטלת על עצמה את החובה לאתר רגשות אלה ולתת להם ביטוי ביצירתה. כשמצבור החוויות פורץ אל הבד נדמה שהכול מתרחש עליו בו זמנית, וההפרדה בין עבר, הווה ועתיד מאבדת כל משמעות. ההווה, שהיה אמור לשלוט ברגע, נכנע לעתים בפני כוחות העבר העצומים, ואילו העתיד מופיע בחלל הציור כעולם לא ידוע הנושא תקווה.

יהודית אנגלרד, ציירת קולוריסטית אבסטרקטית, החלה את דרכה האמנותית בציורים חופשיים כמעט אבסטרקטיים, ובמהלך השנים ציוריה נעשו מופשטים לחלוטין. העבודות מבוצעות בשמן על בדים גדולי מימדים, בצבעים מרהיבים, מבטאים את השפה האישית שפיתחה האמנית לאורך השנים, שפה קולוריסטית בעלת תו מזהה ונוכחות מרשימה. בשפה זו, האבסטרקטית לחלוטין והבנויה היטב, הציורים עשויים שכבות של צבע ומשיחות מכחול היוצרות את הקומפוזיציות.

הציורים הללו הם הפרטיטורה המוזיקלית של האמנית המזמינה את הצופה להתנועע על גבי משטח הציור, על פני הרמוניות של משפחות צבע המונחות לצד דיסהרמוניות של קונטרסטים צבעוניים. משטח הציור הוא במת התרחשות שעליה משתעשעים כתמי צבע ומשיחות מכחול במשחקים של כיוון, עובי ושכבות. הכתמים והקווים המתגוששים על פני במה זו מושכים ודוחפים, מפגינים יכולת קבלה או דחייה, יוצרים ביניהם יחסים הרמוניים או דיסהרמוניים, היררכיות דינמיות ומעצבים יחסי כוח משתנים.

את ציוריה הצבעוניים של אנגלרד בוים משיחות מכחול קצביות אינטואיטיביות וחופשיות, המונחות בצבעי שמן על הבד הלבן החשוף. באיכותם האקספרסיבית נוגעים ציורים אלה בסוגות של ציורי הפעולה והאקספרסיוניזם המופשט. החיבור הצלילי בין מקטע אחד למשנהו יוצר שיווי משקל המאזן בין משיחות המכחול, ומוביל לדיאלוג הרוקם את פרטיטורת המקצב המעניקה לעבודות מבע חדש. העבודות מקיימות דיאלוג מרתק בין פנים פגיע, חשוף ורך, לבין חוץ קשוח ומגונן. דיאלוג זה משקף את זירת המאבקים שבין האדם לסביבה, את ההתגוששות המתמדת שבה מתעצבים יחסיו עם עצמו, עם אנשים אחרים ועם העולם מסביבו.

בהתבוננות ביצירתה של אנגלרד ניראה כי היא לא בחרה במלאכת הציור, אלא הציור הוא שבחר בה. הציור נתן לה כלי ביטוי נכון המאפשר לה להעמיד עולמות שלמים בקו אחד או שניים. כל נקודה מצוירת יכולה להכיל אלף מילים, והחיפוש אחר הקו או כתם הצבע שיספרו את הסיפור המלא הוא שמעניק לה את הכוח לצייר. בציוריה לעיתים הסמוי מן העין חזק יותר מכל דבר אחר. לעתים התפרצות של צבע מסתירה את הצבע החיוור שמתחת. לעתים כוח מסתיר שבריריות. אנגלרד מאלצת אותנו לעשות את מה שטובי האמנים מבקשים מאיתנו – להסתכל, להבין ולהרגיש. היא מאלצת אותנו להתבונן בצבעים ולהבין את הצורות, ובד בבד היא מעמתת אותנו עם האימה והלהט האופפים את תולדותינו. מבעד לציוריה ניכרת יכולתה של האמנות לספר את הסיפורים הנסתרים והבלתי צפויים ביותר המצויים מתחת לצורה ולצבע.

ארבע עבודות מונומטליות, הנפרשות כל אחת על רוחב של כשישה מטרים, מרכיבות את הסדרה **”מחאה לאיזון”**, אותה יצרה האמנית בשנה האחרונה, בעקבות המחאה החברתית בישראל, וההתקוממות שהביאה לשינוי משטרים באזורנו. בציור **”מחאה 1”** נראים בתיים לבנים וחדשים אשר הוקמו על הריסות העבר. מעליהם פרושים שמים שחורים שבהם קשת גדולה המצוירת בקווים נמרצים אדומים. הציור **”מחאה 2”** מציג בקווים מרומזים אנשים היוצאים מבתיהם וצועדים קדימה מתוך רצון אמיתי לבטא כעס ושאיפה לשינוי. דגלים מיניאטוריים של ישראל ופלסטין מבצבצים מעל סככות ארעיות, וסולם מתרומם ופונה לשמים. בציור **”מחאה 3”** נראים סימני מדרך רגל שהותירה נעלה של האמנית על בד הציור שהיה מונח על הרצפה לפני שהחלה לצייר. בהמשך היא אף הדביקה על הבד שני זוגות נעליים, בטכניקה של קולאז', כביטוי לקריאתה לאנשים לקום וללכת מתוך מטרה לשנות את פני הדברים. בציור **”מחאה 4”** מחולק הבד לשטחים רוחביים ברורים. למעלה נראה פס קטן של שמים כחולים קודרים, ותחתיו מזדקרים בניינים צפופים ומאיימים, המצוירים בשחור. מהמרכז ומטה נפרש שטח לבן שעליו משיחות מכחול רחבות ובוטות באדום, המרמזות על חוסר האיזון, ההפרעה והעיוות הקיימים בחברה שלנו ובמדינות הסובבות אותנו, הנשלטות בידי משטרים טוטליטריים. סדרת המחאה כולה מורכבת מכתמי צבע גדולים ומשיחות המכחול בוטות ונמרצות. העבודות מבטאות את השאיפה לאיזון במערכות הטבע ובחברה כולה. האמנית מבקשת לבטא את מחאתה נגד המשטרים הטוטליטריים, שבהם קבוצה קטנה של אנשים משתלטת על כלל החברה ומפרה את האיזון הקוסמי.

ציוריה של יהודית אנגלרד מבטאים זעקה אמיתית, מתוך רצון עז בשינוי. הם מצביים זה מול זה ניגודים של חושך ואור, כאב ושמחה, סבל ותקווה – הנשזרים יחד בנוף יצירתה הענפה. הנוף הציורי הניבט מהם, מעוגן בעולם החוויות בתעוזה רבה, ונטוע בהווה הקיומית. יצירתה האקספרסיבית מאופיינת בשפה מופשטת חופשית ופתוחה, במשטחי צבע גדולים ובצבעוניות עשירה. ואכן, היצירות נעות בין ההיסטוריה הפרטית והפנטזיה בין מציאות ודמיון. ציורי השמן הנועזים והמרתקים משקפים את זירת המאבקים שבין אדם לסביבתו, את ההתגוששות המתמדת שבה מתעצבים יחסיו עם סביבתו, עם אנשים אחרים, עם העולם האופף אותו ועם עצמו.

תפילת הודיה, שמן על בד, 100x100 | Prayer of Thanks, Oil on canvas, 100x100

זכרונות, שמן על בד, 100x100 | Memories III, Oil on canvas, 100x100

Blessing, 2007, Oil on canvas 130x200 | ברכה, 2007, שטן על בוד, 130x200

מחאה II, 2011, שמן על בד, 210x600 | Protest II, 2011, Oil on canvas, 210x600

כאב, 2008, שטן על בד, 120x120 | Pain, 2008, Oil on Canvas, 120x120

ראש אחר, 2011, שטן על בד, 60x60 | Another head, 2011, Oil on canvas, 60x60

תקווה, 2011, שמן על בד, 140x110 | Hope, 2011, Oil on canvas, 140x110

ראש, 2011, שמן על בד, 60x60 | A Head, 2011, Oil on canvas, 60x60

Consciousness, 2009, Oil on canvas, 195x130 | הכרה, 2009, שמן על בד, 195x130

Spontaneous Head, 2010, Oil on canvas, 70x70 | ראש ספונטני, 2010, שמן על בד, 70x70

אופק V, 2011, שמן על בד, 140x110 | Horizon V, 2011, Oil on canvas, 140x110

אחרי הסערה, 2011, שמן על בד, 100x120 | After the storm, 2011, Oil on canvas, 100x120

מחאה III, 2011, שמן על בד, 210x600 | Protest III, 2011, Oil on canvas, 210x600

Piece of Heaven, 2007, Oil on canvas, 110x200 | שטן על בד, 110x200, 2007, "חתיכה של שמים"

איזון, 2007, שטן על בד, 110x140 | **Balance, 2008, Oil on canvas, 110x140**

To Embrace, 2011, Oil on canvas, 204x200 | 204x200, שמן על בד, 2011, להכיל, Yehuda Ben-David

Untitled, 2012, Oil on Masonite, 67x156 | 67x156, שמן על חזנויט, 2012, ללא כותרת (בלבן), Yehuda Ben-David

המעברה, 2010, שמן על בד, 110x200 | The Ma'abara, 2010, Oil on canvas, 110x200

לחיים, 2007, שמן על בד, 80x100 | Cheers, 2007, Oil on canvas, 80x100

בשחור, 2008, שמן על בד, 100x200 | With Black, 2008, Oil on canvas, 100x200

קומפוזיציה בכחול וירוק, 2008, שמן על בד, 90x90 | Composition with Blue and Green, 2008, oil on canvas, 90x90

קול קורא, 2011, שמן על בד, 110x160 | A Voice Calling, 2011, Oil on Canvas, 110x160

סימפוניה, 2008, שמן על בד, 80x80 | Symphony, 2008, Oil on canvas, 80x80

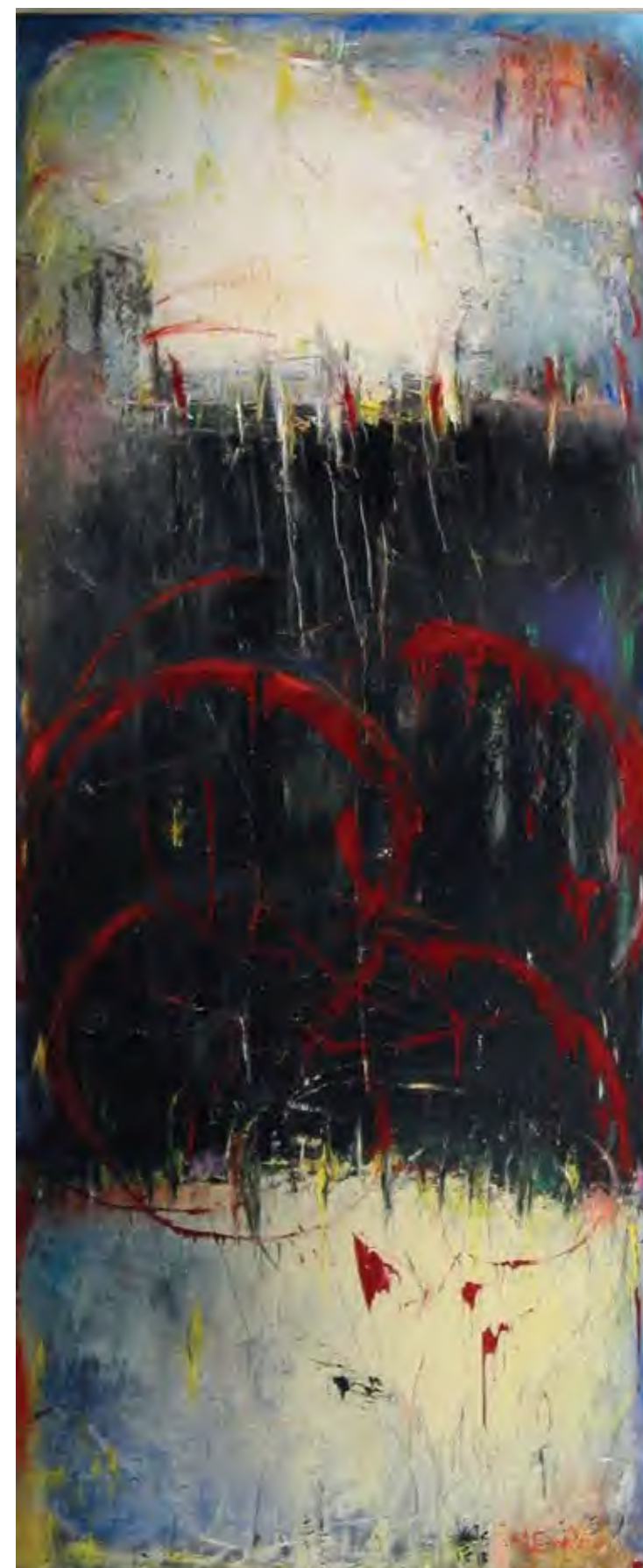
מחוזה 1, 2010, שמן על בד, 170x170 | Gesture 1, 2010, Oil on canvas, 170x170

תפילה, 2009, שמן על בד, 90x140 | A prayer, 2009, Oil on canvas, 90x140

"שמע ישראל", 2010, שמן על בד, 195x150 | "Hear O' Israel", 2010, Oil on plywood, 195x150

אי וודאות, 2010, שמן על עץ (אוסף אוני' מישיגן), 180x90 | "Uncertainty", 2010, Oil on Wood (Michigan University collection), 180x90

Holding, 2009, Oil on canvas, 59x50 | נאחזת, 2009, שמן על בד, 59x50

My House, 2010, Oil on canvas, 110x140 | הבית שלי, 2010, שמן על בד, 110x140

הקוד הנצחי, 2011, שמן על בד, 130x140 | Eternal Code, 2011, Oil on canvas, 130x140

שחר, 2008, שמן על בד, 110x160 | Dawn, 2008, Oil on canvas, 110x160

Song of Universe, 2006, Oil on canvas, 150x200 | שירת היקום, 2006, שמן על בד, 150x200

Sea, 2012, Oil on canvas, 80x80 | ים, 2012, שמן על בד, 80x80

עצבות, 2004, שמן על בד, 90x90 | **Sadness**, 2004, Oil on canvas, 90x90

פאוזייה, 2012, שמן על בד, 160x110 | **Fauziya**, 2012, Oil on canvas, 160x110

במים עמוקים, 2009, שטן על בד, 100x100 | 100x100, Oil on canvas, 2009, **In Deep Water**

לחישת אלוהים, 2009, שטן על בד, 110x110 | 110x110, Oil on canvas, 2009, **God's Whisper**

דג זהב, 2009, שמן על בד, 100x170 | My Golden fish, 2009, Oil on canvas, 100x170

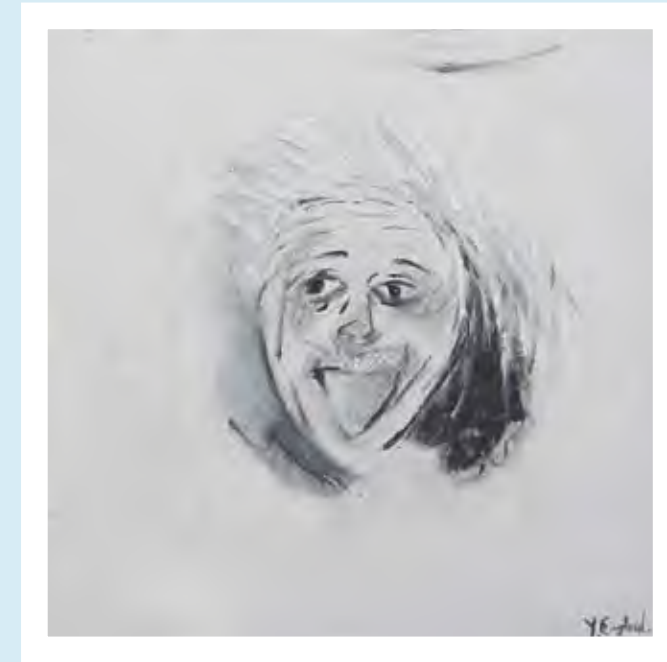
התזמורת, 2004, שמן על בד, 110x140 | The Orchestra, 2004, Oil on canvas, 110x140

סחאה I, 2011, שמן על בד, 210x400 | Protest I, 2011, Oil on canvas, 210x400

זינוק, 2011, שמן על בד, 140x110 | A Leap, 2011, Oil on canvas, 140x110

מחווה לאיינשטיין, 2011, שמן על בד, 70x70 | Gesture to Einstein, 2011, Oil on canvas, 70x70

מחאה IV, 2011, שמן על בד, 210x400 | Protest IV, 2011, Oil on canvas, 210x400

I'll See I Won't See

Daniella Talmor

“The line has the power to emulate truthfulness that obeys the laws of nature,” says Yehudit England. For her abstraction is motion, like the forces of nature which are in perpetual motion, as are the clouds, the waves and the wind. Her works endeavor to touch as well as to reveal both life and nature. Her creativity process takes off from a place where nothing can be seen before the painting, impressively and by degrees, evolves into its finished shape. “I'll see I won't see, it will come to me later, perhaps, almost at the end,” she adds describing the force that drives her creativity: “To feel, to touch, to imagine, to reveal the recesses of the mind and the spirit of woman with her truth, her ideas, her insights, her experience, her senses, her investigation, her trial and error – from all these places I have grown.”

The titles of England's abstract works speak for themselves: “Hope, Gesture, Integration, Balance, Blessing, Sadness, Prayer, After the Storm, In Recognition, Including, Manifesto, Uncertainty, In Deep Waters, Loneliness, Protest for Balance.” The title of each work embodies the emotion that the artist is undergoing while creating her work.

The work **Pain**, which deals with bereavement, portrays a large dominant red area gushing out from a dark threatening sky and stretching down, in drips of paint, towards a small bright base from which bursts forth a white color with a blue stripe overlying it, an auspicious omen of optimism.

In a large sized work bearing the title **Integration**, which also appears on the cover of the catalogue, an orange-red patch fills most of the area of the canvas and radiates a life-giving energy like the blood coursing through our body. Beside it appears a patch of darkness in a deep Prussian blue, reminiscent of the fact that in reality significant events emanate from a place of hardship. A sheltering azure sky above provides a refuge for broad white strips simulating buildings, and towards the bottom of the work creeps an expanse of earth and sand. The title is aimed as a protest against the cancellation of integration in the schools and against the authorities who have failed to learn that success cannot be achieved immediately and who have hastily annulled a positive project that could have somewhat strengthened the weaker strata of society.

England recounts that she draws her energy from up above and therefore in most of her works she paints the sky. She speaks about her custom of contemplating the clouds in the hope of encompassing in her works the energy of the universe, the connection with nature stemming from a place of unity and growth, like the tree of life. In the painting **Reminiscences 3** the sky and the earth are almost white, and in the middle a dark almost black patch appears denoting loss; displayed beside it is a bright warm yellow patch of hope manifesting the need to move on forwards regardless of the ever-present hardships and uncertainties. A similar ambience is also expressed in the work titled **In Black**

The title of the painting **A Piece of Sky** has been taken from the caption in one of Leah Goldberg's poems. This painting originated from a small line that the artist wanted to draw on the Earth. The painting is mostly in black except for its lighter colored lower part; on the left side a man is seen climbing up a ladder, determined to reach and touch a piece of sky. The painting **Changing Reality** was created in a similar state of mind. Its dark left side symbolizes reality whereas on its right side, which is lighter in color, the artist has changed and reinvented reality. In this manner she has brought light into darkness and hardship. The painting **Loneliness** expresses the existential condition of the artist.

The governing intuitivism of Yehudit England's paintings generates the sensation that the intensiveness has sown confusion in her life where she undergoes the gamut of subconscious emotions and experiences. Despite the great depth of their expressiveness, her paintings are endowed with an abundance of intimacy and portray a wide range of human experiences. The artist takes upon herself the obligation to locate these emotions and to express them in her artwork. When the storehouse of vicissitudes of the human condition bursts onto the canvas everything seems to occur there simultaneously, and the separation between past, present, and future becomes totally insignificant. The present, which was supposed to be dominant at the time, surrenders on occasion to the mighty forces of the past, while the future appears in the space of the painting like an unknown world portending hope.

Yehudit England, an abstract colorist artist, began her artistic career creating free almost abstract paintings and over the years they have become wholly abstract. The works are executed in oils on large sized canvases, in breathtaking colors expressing the personal language that the artist has developed over the years, a colorist language with a distinctive feature and an impressive presence. In this totally abstract and well constructed language, the paintings comprise layers of paint and brushstrokes which form the composition.

These paintings are the musical partitura of the artist who invites the viewer to move to and fro over the surface of the work in accordance with the harmonies of families of color placed alongside disharmonies of colorful contrasts. The surface of the painting is the stage on which the patches of color and the brushstrokes amuse themselves with games of direction, thickness, and layer. The patches of color and lines that wrestle, pulling and pushing, on this stage demonstrate their joint ability to accept or reject harmonious or disharmonious relationships, dynamic hierarchies, and diverse power strategies.

England's colorful paintings derive from free intuitive rhythmical brushstrokes of oil paint applied to the bare white canvas. The expressive quality of these works touch upon differentials of action and expressionist abstract painting. The musical combination of any one of the segments with any other creates an equilibrium that balances the brushstrokes and leads to a dialogue that embroiders the rhythmic partitura, which imparts to the works a new expression. They hold a riveting dialogue between an

Change of Reality, 2009, Oil on canvas, 80x60 | שינוי המציאות, 2009, שטן על בד, 80x60

exposed tender vulnerable interior and a protected tough invulnerable exterior. This dialogue reflects the arena of conflict between man and his environment, the constant struggle that saddens his relationships with himself, with the others, and with the world around him.

As previously stated, the paintings are not focused on a particular period of life but wander instead between various occurrences at different times. A philosophy of life delivered via an individualistic perspective sprouts from the paintings, and through this world-view England endeavors to depict on the canvas, in each and every painting anew, an entirety and not merely a segment of life. Thus the aim of each painting is to express by plastic means the spiritual experiences she has undergone throughout the years.

It would appear from contemplating the works of England that she did not choose to paint but rather that painting chose her. Painting endowed her with the proper expressive instrument enabling her to delineate entire worlds in one or two lines. Each painted dot can comprise a thousand words, and it is the search for the line or patch of color that will tell the whole story which provides her with the power to paint. In her paintings the covert sometimes is more effective than anything else. In some cases a burst of strong color hides an underlying pale hue. Sometimes strength hides fragility. England forces us to do what the best artists demand of us – to look, to understand, and to feel. She compels us to contemplate the colors and understand the shapes while concurrently confronting us with the terror and fervor that shroud the history of our pasts. Her paintings are marked by the ability of the artist to tell the covert and most unexpected stories lying beneath each shape and color.

Emanating from the works is the image of Yehudit England as an individualistic artist who aspires to express the emotions and experiences of a complex soul. She is well aware that nobody can be of help to her in this matter and that she must rely entirely on herself. The labor of searching, which begins in the studio, is sisyphian and very frustrating but also very riveting. The only possible way to tackle the task of painting is to be in a state of uncertainty, always in doubt. It is doubt that affords the perspective to see things in depth.

The paintings of England are based on internal contemplation into the recesses of the mind connected to the covert regions. Although she has created each of the paintings as a single entity, together they unite into a somewhat general ensemble accumulating a quality of perfection. The language of the abstract painting acquires in them a broad new interpretation. In her studio her ideas take shape, color, inspiration and aura. When they come to life ingredients from the artist's life and her past penetrate them, side by side with fantasies and associations originating in imagination and recollection. Thus do the breathtaking brushstrokes arise and break out from the depths of her soul in an abundance of colors and shapes. The new reality coming into being on her canvases ranks her as a colorist setting free both shapes and colors and maintaining a characteristic handwriting that distinguishes her oeuvre and serves her as a means of firsthand self-expression.

The series **Protest for Balance** comprises four monumental works, each of which is about six meters wide; the artist created it all during the past year in consequence of the social protest in Israel and the uprisings that brought about regime changes in our region. The painting **Protest 1** portrays new white buildings which have been erected on the ruins of the past. Above them hovers a black sky with a large arc painted in forceful red lines. The painting **Protest 2** portrays, in implied lines, people emerging from their homes and marching forwards in a fervent desire to express anger and aspiring to effect change. Miniature flags of Israel and Palestine burst forth from the tops of temporary sheds and a ladder rises up, pointing towards the sky. In **Protest 3** the marks of a footprint, made by the artist's shoe on the canvas as it was lying on the floor before she had begun to paint, can be seen. She later even glued two pairs of shoes onto the canvas, in the technique of collage, as an expression of her call to people to rise up and march in order to change the course of events. In the painting **Protest 4** the canvas is divided into clear transverse sections. At the top can be seen a small strip of gloomy blue sky; standing out under it are threatening crowded buildings painted in black. From the center and below, a white area spreads out with wide blatant brushstrokes painted on it in red – an allusion to the lack of balance and the disturbances and perversions existing in our society as well as in the countries around us ruled by totalitarian regimes. The entire protest series comprises large splashes of color and forceful garish brushstrokes. The works express the aspiration for balance in the systems of nature and in society as a whole. The artist wants to express her protest against totalitarian regimes where a small group of people domineer over the general public and upset the cosmic balance.

The paintings of Yehudit England express a real outcry emanating from an immense desire for change. One against the other, they depict contrasts between darkness and light, pain and joy, suffering and hope – intertwined in the landscape of her extensive artwork. The painterly landscape emerging from them is anchored very daringly in the world of experiences, and is implanted in the existential creation. Her expressive oeuvre is characterized by a freely open abstract language, by extensive areas of color and rich colorfulness. And indeed, the works move between personal history and fantasy as well as between reality and imagination. The bold and riveting oil paintings reflect the arena of the conflicts between man and his environment and the constant struggles that sadden his relationships with his surroundings, with other people and with the world around him. And also with himself.

Isolation, 2009, Oil on canvas, 80x80 | בידוד, 2009, שטן על בד, 80x80

Yehudit Englard

1946 Born in Iraq, came to Israel in 1951, an autodidactic artist, educated in Tel-Aviv and Ramat- Gan, lives and works in Hod- Hasharon

SOLO EXHIBITIONS

- 2010 "Another Place, IDB Israel, Tel-Aviv.
- 2009 "Contour", Michigan University, Ann-Arbor, USA.
- 2008 "Urban Space", The Opera House Tel-Aviv Performing Arts Center, Tel-Aviv.
- 2008 "Woman's - Prayer", Al-Ha'agam gallery, Ra'anana.
- 2007 "Observation" Yad - Labanim, Hod-Hasharon.
- 2007 "Small Prayer" , Al-Ha'agam Gallery, Ra'anana.
- 2007 Cultural House, Rishon-Lezion
- 2007 Financial Guardians,Aviv Tower, Ramat-Gan
- 2007 "Peace Gates", Belgium- House Gallery, Hebrew University, Jerusalem.
- 2006 "Wochoshtoki-Longing for you", Yahalom Theater, Ramat-Gan.
- 2006 "from myself", Mizpe Hayamim Gallery, Rosh -Pina
- 2006 "My choice" Asia House, Tel-Aviv,
- 2006 "Connections", Gallery of Arts, Ein- Hod,
- 2006 "Inner of myself" Al-Ha'agam Gallery, Ra'anana,
- 2005 "Colors from Soul", Amalia Arbel Gallery, Tel-Aviv.
- 2005 "Doubt of Life & the Secret of color", Center for the Performing Arts, Jerusalem
- 2004 "The Magic of Color" Al Ha'agam Gallery, Ra'anana

SELECTED GROUP EXHIBITIONS

- 2010 Bet Gabriel Gallery -on the Kinneret.
- 2010 "Art in Mind" , Bricklane Gallery, London.
- 2010 Esp. Culturel- Belleville, Paris
- 2010 "The Neighborhood", Rackham building Gallery, Michigan,USA.
- 2009 "imagination", Fundraising exhibition for Israeli AIDS Task Force
- 2009 Yad Labanim, Tel-Aviv.
- 2009 Yad Labanim, Be'er Sheva
- 2009 Yad Labanim, Netanya
- 2008 Zichronenu" ,Memorial exhibition by Defense Ministry, 60th anniversary of state of Israel
- 2008 "The Wheat", Rosh-Pina Museum
- 2008 "imagination", Fundraising exhibition for Israeli AIDS Task Force
- 2008 hightouch-art Gallery, Herzeliya.
- 2007 "imagination", Fundraising exhibition for Israeli AIDS Task Force
- 2005 "The way of Change",Azrieli Center, Tel-Aviv

Collections

- Discount Bank – Israel
- Bank leumi ,Israel
- Michigan University
- Y. Rabin Center
- The Chaim Sheba Medical center at Tel-Hashomer
- Private collections

Awards

ArtBuzz, Grand Prize-"best of Collection"-2010 Edition

Forward

silence and storm

Arye Berkovitz

Characterizing Yehudit Englard’s unique artistic style necessitates rich language.

Her work is constituted by dimensions, shapes and symbols that suggest urban and natural scenes, and landscapes of the soul that evoke spiritual inspiration.

For Yehudit, each painting is an adventure; a journey that begins in nature and proceeds into her inner being. She has imbibed the surrounding scenes into her very self and applied them to large canvases in layers of vibrant colors.

“I grasp the energies from the external world, from the universe in which I have found perfection, and this sense of perfection I attempt to introduce into my images”.

Yehudit Englard was born in Baghdad and came to Israel at the age of 4. She had an autodidactic education in which she absorbed art all her life and this has now emerged in a rich creative outburst. **“It was a difficult time of austerity and shortage, characterized by suppressing impulses”**. This period in Yehudit’s life was later conveyed in her expressive paintings that flow with an unstoppable dynamic rhythm and with a sense of inner truth that projects optimism.

Yehudit succeeds in creating a legendary illusion by means of asymmetric compositions, long strokes of the brush, rhythm and unexpected blends of color.

The exhibition in Zaritsky Artists House in Tel Aviv combines an organically connected corpus of work that leads the spectator along a deep experiential and spiritual journey. Although it is possible to detect familiar elements from the world of nature and the urban landscape in most paintings, these are but part of the graphic whole within which the abstract messages are embroidered; they unite into a fantasy experience through which the artist conveys emotional descriptions and ideas.

This artistic collection of work by Yehudit Englard combines into a meaningful and sincere poetic unit that functions on the border between the tangible and the conceptual.

Yehudit Englard: **“Imagination, creativity, painting and color are the profound source of inner quiet and sense of perfection”**.

Yehudit Englard | I'll See I Won't See

This catalog is issued on the occasion of two exhibitions in 2012

Zaritsky Artists House, Tel-Aviv Curator: Aryeh Brkovitz
Jaffa Port, Tel Aviv Curator: Daniella Talmor

Graphic design: Studio V
Copy Editing: Dafna Rosenblut
English: Amos Riesel , Tali Slone
Photographs: Y.M.Englard , Louiz Green
Printing: Halfi Art Publishing

Thanks to: Sapir Orbuch, Maya Bar'am - Jaffaport municipality
Chai Adiv, Mayor of HoD Hasharon

On the cover:
Integration, 2010, Oil on canvas, 200x300

Measurements are given in centimeters

© All rights reserved to Yehudit Englard

Tel: 052-3392351 | www.yehuditenglard.com | yehudit@yehuditenglard.com

Yehudit Englard I'll See I Won't See

מינאיפא
נמליפו
JaffaPort